

lem at foretage en saadan Opgørelse af Tal. Der var heller ikke noget nyt i det, i alt Fald ikke for mig, og jeg skulde tvivle om, at der var det for noget Medlem af Rigsdagen. Det ærede Medlem nævnedes som særlig mærkeligt, at der i Militærudgifterne havde været en saa overordentlig Stigning nu under det radikale Ministerium og sammenstillede den med de forholdsvis ringe Udgifter, som Højreministerierne anvendte til Forsvaret i forrige Aarhundrede. Hvad nu Militærudgifterne under det nuværende Ministerium angaar, maa jeg sige, at de jo er fastsatte med alle Partiers Tilslutning. Den Forøgelse, der har været i Militærudgifterne, er sket efter Aftale, kan man sige, med alle Partier, saa Ministeriet har i og for sig ikke større Ansvar for det end Partierne i Rigsdagen overhovedet. Men dernæst er der en Væsensforskel mellem Militærudgifterne nu og under Højreministerierne, i alt Fald det Højreministerium, som brugte de største Beløb til Militærudgifter, nemlig den, at Militærudgifterne under det nuværende Ministerium er lovlig bevilgede, medens det under Ministeriet Estrup fra 1885 til 1894, som bekendt, var ulovlige Midler, der benyttedes i meget stor Udstrækning. Mange Millioner gik den Gang ved Ministeriets Foranstaltninger ud af Statskassen og forarmede denne. Og jeg kan tilføje, at under denne Anvendelse af de mange Millioner lider man jo endnu og har lidt under i Krigsaarene, idet man har været nødt til at afholde meget store Udgifter paa Grund af, hvad der den Gang foranstaltedes og iværksattes.

Det ærede Medlem nævnedes Klasse-lotteriet og mente, at dets Indtægt skulde forøges. Det ærede Medlem sagde: Klasse-lotteriet giver $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det bør i alt Fald give $\frac{1}{2}$ Million til, altsaa 2 Millioner. Nu maa jeg sige, at jeg har ikke ventet paa denne Henstilling fra det ærede Medlem for at tage under Overvejelse, om man skulde gaa til Forøgelse af Klasse-lotteriet. Naar jeg har betænkt mig derpaa, er det, fordi jeg ikke i og for sig synes, der er særlig Grund til at spekulere mere i Folks Spillelidenskab, end man i Øjeblikket gør. Det er ikke meget tiltalende, og for en ret ringe Indtægt vil jeg heller ikke gerne gaa med dertil. Paa den anden Side er det ikke vel muligt i Øjeblikket at forøge Klasse-lotteriet saa betydeligt, at det giver en meget større Indtægt. Men det ærede Medlem tager i øvrigt ganske fejl. Naar han mener, at man af Klasse-lotteriet kun har en Indtægt

af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det, fordi det ærede Medlem henholder sig til det Sted paa Finansloven, hvor Klasse-lotteriet særlig nævnes. Der er imidlertid en Smule — ja, Camouflage i Opstillingen af denne halvanden Million Kroners Indtægt. Thi Klasse-lotteriet giver 1 500 000 Kr. direkte, men det giver dernæst 2 100 000 Kr. i Stempelafgift, saa den virkelige Indtægt af Klasse-lotteriet er 3 600 000 Kr. Naar det ærede Medlem derfor henstiller at forøge Klasse-lotteriets Indtægt med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det i Virkeligheden ikke noget af Betydning. Jeg maa altsaa mene, at hvis man skulde gaa til en meget betydelig Udvidelse af Klasse-lotteriet, altsaa med $\frac{1}{3}$ af de nuværende Lodder — i Øjeblikket er der 130 000 Lodder —, vilde man faa en større Indtægt for Statskassen end denne halve Million; man vilde da ogsaa faa $\frac{1}{3}$ af de 2 100 000 Kr., som indvindes gennem Stempelafgiften. Men jeg betænker mig noget derpaa, og kun, hvis jeg skulde mene det nødvendigt ogsaa at tage dette Skatteobjekt i Beslag, vil jeg gaa dertil. Jeg har ladet anstille nogle Undersøgelser derover, og det kan være, at et saadant Forslag vil komme frem, men jeg vil paa ingen Maade binde mig dertil.

Det ærede Medlem nævnedes dernæst Koloniallotteriet og sagde, at det gav en Indtægt af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og saa spurgte det ærede Medlem: Hvem faar de Penge? Skal Lotteriet bestaa? Koloniallotteriet er opført paa Finansloven med en Indtægt af 400 000 Kr., og jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal svare paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig: Hvem faar de Penge? Ja, det gør virkelig Statskassen, det er ikke nogen „hvem“, men det er Statskassen, der faar denne Indtægt. Dette Beløb er opført paa Finanslovens § 7 som Indtægt for Statskassen, og Statskassen faar altsaa Beløbet — hvorledes skulde det ellers gaa til? Ved den Lov, hvorved Koloniallotteriet blev oprettet, blev det bestemt, at dets Overskud skulde gaa til at dække Udgifterne ved Vestindien, og man opførte derfor ogsaa Koloniallotteriets Overskud som Indtægt under de vestindiske Øer, saa længe disse opførtes paa Finansloven; hvis der kom mere ind end dette, hvad der aldrig gjorde, var det bestemt, at Overskuddet skulde deles mellem Statskassen og Kolonialkasserne paa de dansk vestindiske Øer og St. Thomæ Havn. Men da de vestindiske Øer ikke længere hører under Danmark, er der ingen Mulighed for at udbetale dem noget, som helst deraf; det er klart, at dette faldt